

Yenket je bim an mesar, on je pa jemu anga siva izime
nam Kvorl na, ga je tako nad jemu, de ga nej nis mogu'ne.
Kvorl mo je moje jenket nerku: Prelijub mój voce nien ne vei
za doma lukt, jest morm jec posvet, de korn kej mota skusu, de
korn udu jeno ali drugo rce. Voce mo je pa brena in rekai Ljude moj
sri kajt fali doma, sejt poljene stvari ne manka, sej' mas ure kar
kar kar t' verce pozete. Sin je pa na tist rekai: Prelijub mój
voce nien poljene rci ne fali, amrak sivn netej suetarkust
Voce je le udu, de suojim sin ne ulran, Mo je nerku: Jest videm
vel' nauhvanim tok rej u imen bozjim, de ni kar tuk kej kar
posvet! Voce mo je tuk van zacevengo triston golinarjev, in mo je
nerku: Prelik hör tek, triston pomor, hör zetuk netej skusu! Kvorl
uzame tiste dnarje in jek sprau. Na tist na je metu prav. Prelijub
mój voce ta velkiga psa mi dejte! Voce na tist odgovorin prav: Uje
to drug ti vam iz sica nad, ram prà ti teiko vam, ko mi je tako
queri; ie pa glik oir prà, ga korn pa urejen van. Kvorl pa uzame
in zahval ueta, uzame slavd oirvega in od doma in gre fort po
vert, mi de ugojil sjeti po nem, sreia anga koprinarja in tist koprinar
ga ugovori: Prizatu, kram pa tako hiter? Kvorl na na tist odgovori: Kaj
kijer ga skerli? Tist koprinar pa prav: Al' se nei zleblich ldy
ne bojim? Ko li te lohk napadli in dnas uzel. Na to pa prav: Ko
smev zivis jec in dnasno vlat. Kvorl pa prav: Jest ne nuan
poljene dnasne, mani zet dnasno nervjev. Na to koprinar met spoune:
Prizatu, kaj se nei veljite zleblich ldy? Kvorl pa tist odgovor da: Ko
ga se jek korn han, mój sei se sterih ne boj, jar pa treh ne. Tist
koprinar pa an mejkin zad ustave in potegne novak in ustekli prà,
potem stopi k Kvorlno in mo prav. Inar dej ram je ne je tuja,
smart, ster siv zet uhol pernica te, druge tri korn pa re je, koker
hiter ne das dnarja ram! Kvorl uas preplasen ko vid de sujga
pa nima nei, in mo je bojeli odgovoru: Jest ti vam nad dnar od
njeho ram je me hör vremes pusti? Braukar mo odgovori: Jest
te per kijekin pusti, e mi das das ram! Kvorl pa re je ne
nuj tuos, ga no iuu, potem ga pusti natte in mo prav: De nej
ga poljene e ga die met. Braukar je na nerku, de ga moje ta polnati,
on pa, do nima nei vei nerdrasi nei, de ga tuk ne poljereni uet
je ga die met tok polterga! Braukar se k tlam pusti, sed' tuk dnas
polnati, in se sklene uol, Kvorl pa spoune na nuj noz, in ga
potegne iz nozice, moga zatknec uat noter za tivnik. Braukar
ne kar natte zgnad in ner pric je bim marta. Ko je Kvorl udu
de je braukar pentk si je mistri in rekai: Ti si nene najtar gate
je golfal, zdej korn pa jar tjebe prestakov kolk mas ti dnarja, in
najde ner nem Duatanznt goldinarjev, in prav, te dnarje korn jar
uzev kjer nem de so usi drugis ldy ko jek je obraukov. Ko dnas
uzame gre neplasen naprej, in uas ob grevam. Zdej ko ga je noi obla
re ni udu ram, ujati, in gre tako no gajze naprej. Kar zagleda
ov sjeti ana buko, in gre prete ne, in je mistri tukaj per test
lin morjo ver lde lukt, gre prete ne, ko punte kje, gre noter,
not ra poljenga sujga cloucka ne usajme, ko an'ga, tanja punca, in
on ga uprava: Oh, podzemelski car kaj je tjebe testej ram
per njel? Kvorl mo pa odgovori: Prelijub mój tanik, tako in
tako sin je naredil, in mo je novak ure od kraja koko teko ga
je voce pusti od doma jec, na de mo je van tristo golinarjev,
za tovarijo anga prà, de ga je rej jemu ko sujga metu. Na
tuk mo pa punca odgovori: Prelijub mój perjatu ink kar tezo
negovor, de si jemu prà rej ko sujga ueta, e mi ublubs de na

hōr nei nei tega rēku, tī hōm dan aŋga pīa kro markt hōr re
hōr pīest koker tī jē būi un. Kuvorl mo pa obblub, de nīkol nei tega na
lo nēku, de 'ma rej pīa koker ruojga nēku. Puraunk pa ujame anō
piruk in zazuijga u nō, in pīdojo tērjē pīi, na tō mo purauk pīe
'mān nej pīa koker nēku. Kuvorl mo na ū jekhet pīi in mo
zherat kro ni man tolk inerja dēl. mogu use tri nēku, jenga ja
nein de varlate pīet. Puraunk na ogoovori! Prou mār per pīi
jētu, jenga pīe ne vām, pa ē oči use tri ujet na kōstajō nei
druijga kōtō, de mi obblub, de na hōr tega nēku, de 'māj rej pīa
koker ruojga nēku. Kuvorl ogoovori in obblub no pīan! Pned ejam
hōgām pīrežem, de jas na hōm nei tega nēku de 'mān nej
pīa koker ruojga nēku. Puraunk ja natōtano pīruk vā, in
mo je pīeñor Kjēr hōj pīe, ē hi jih on zguha, pāle li ja prez
grēil, al pa dēl ga naje na mogt, ko li hī on na uēn ukatit
narlōgah, rām de u to pīralko zapiskat na hōj rājent ret
per tjeti. Un mo je īa narōm, de on hōjene rēij pīkast na me
pīpīet de hō pīo van, ē hō pīa jēdu, al pa pīu, tolk on zikhā
tū, ē pa pīe na hōj na tēl' on na me. Potem se kuvorl
pīeñ pīta, in gne naprej, pīeket pīmet pīvile soane sītanijo,
in on si mīl' tukoj si hōm an mal pīcō in dolim za jēt in
pīt pīvolej hōm na sōu naprej. Ko pīcōl nōt, si zarāfa za itē
līj' jēt, pīnt ge pa kar glēda, in si mīl' hām hōr pādjan tolk
ko si zarāfou, kī ri rām, in si je pīista ta 'mā quīn l'nas, kōb
ga mogu na kāk farn ukol pīrijest, dēl' sīar odnega dolim in ri
eie ne. Sjuba pījena ta koker noter cēhā 'mā l'na, jas l'ga na nō
ukol pīrēnēr u dēl' sīar odnega dolim. Bīrtua je na uēla de pīe nad
ukol sītējo, de jem hō nēku napravla, de hōj pīcāt hōl. Na tō pākint
pīan: Duhel je, ko pīe jekhet pīcākajo pīvol hōna ū tēl' uoga
ukol pīrēnēla. Vona je napravla in nastaula anō zaudano jēl kje na
sīr kahne, je mīlīla ko pīe pīdojo hōj na pīrāk in pīvolej po
rākād. Pī so nēs pārīt in so rājēt tēt ukuk in se nīnoljed in se
pīrētakini. Bīrtua je uēla de pīou de nōgevū nei ne pīrētakini in na jē,
je nīkla pīeket pīojmo mogu. Yō kar sua pīpravla za me nōrē
nōljevū jēt. Bīrtua je ogoovori! Nei ne sēne, za hōm ū pīegoosu
in pīrēparu de hō sōu pīmano utēt ciñer koker 'mān takō nājēon
de, ē sūol rēve, de ustāt namōre. Potem pa hīrtua Kuvorl no u'
nīo jēt nījē, in je pīe nega duol postaula, na uēl de jē rām
rajen ga ilorēka in je pīrāk kje je rā za une tri. Bīrtua pa pīrāk
utl' pīcej pīrējēom? Kuvorl pa pīan; le zarāfan, zakoj pīcej na
pīrējēte, kaj mīlītē de 'mājā nīram, tolk ū 'mān de placam
za itē līj'. Bīrtua mo pīcej pīrējē, in postau pīed nījēga. Kuvorl
ujame latar in na sēra jēl quor, in dā pīo rokast ogoovori. Mo uē
de pār jē, rē na une tri talar je napravla in dā pīo. Ko tō hīrt
vī, de mo talarjēr jējō je hīr hūl in je nēku. Pīrējēn in taka òrīnga
vēl pīe iz talarjēr jēvē. Kuvorl pa ogoovori. Per nījēn je pa tolk de pār
glē, takō jē ko dōlk, ē tī ni pīou rej talarje placam in pīvol jē.
Kje pīrējēm tolk ni nei na mōrī. Ko je hīrt uīdak nei ne pīrējēm in
je nēku. Pīrējēt, rōj ni nei takō hūdga, in kār na hōtē lākō hōl!
Par jīm kar uīparit nēku, in se mo je zācō hūlt kōlk īmā sē
mozēnā, kākē lepe ciñre, ē ūcē jēl ūmī mo jēt pīrāk. Na tō
pa Kuvorl pīan! Zatka jē, ko jas ram zaol tēga po uēt gōm de kōj
mojga uīdā koko de je pīrējēt. Pīrēj je pīe hīrt mīstā, ē tē kje
quor dolim de se daol uīder pīvole hōm ū mojstru. Pīrēj ga
Bīrt pīa ruojo hōgetijo rākāzat, grēta po sītēgal kje quor, in nē
tē od zūmēj pīed ciñram je tērō jēmu. Pīvol pa pīan: Dolim pīe

jiného králu, že če mo on da' tito reči, kdo jo má všechny
de on návěr za ně, těž mo da' těžký dnešek v chovu, kdy se bude
kar hřív zavala živim loka. Král vše málo, můj někdy
mě, in nolijenga všechna nimam, to' mo loka dám, že to' kven za vše
kdo stvar koga mám vše hřiv. Kvord je ja gledou kaj loka měřitá
jager je vjetov kvala pod různého, in Kvord je postarou krosta a ne d'na
glíhala. Tedy krosta zglihala, ta d'vol něla, že uze jager a ne prete
kolem, in je něka králu, že nej se rozhvíz iž suojo kroj, in reje. Taky
mo je poučov se čež větrajst let ho párku po tito reči. Za to se kral
mí nej menu je moj pot vesele hru, in kroda vše za všechna upře
ta, kaj de je také vesele, in ji je reček: Jas im ženim nekej
převan, na rám na věm koga, al' s'm ga namukou, iž větrajst
let je něka, to' na párku po tito reči. Na tět je vona vicko, ale
míslí se si ga narítou, al' na vše kaj i' předau, narít se na vše
de rám vnužem, stan. Na tět se je za bare přejv in je něka. Pre
luka muoja výjena glíh těl s'm povedou koker hřiv ti poničila. Tedy
sta luka věla žaludka in ta žaludka folt naprav. Ta kaj nua žál
nati kog je vnužem d'ži' je. Nej te dva rážijeta in jež mustro na
qmáš, in pej mo gledat kaj Kvord vela tam. Kvord je na grunov
koker de li narédu se li něči tě něra. Drug dan qne vysvětly iškátky
pod tito různého, tam se všeč námaz tito klobouk iz černé farby vysvět
ve ga ni hruži vnuž, kdo Kvord kje vnuče, se všeč měde na tito klobouk,
uzane peneból, nekoj zpříše, oči ustal, na ustal ni moja. Tedy krois
Kvord se hruži ustal na móne těl qne kog je knes in ga pnařa, kaj
na tě to selas? Hruži mo nazaj odgovoril ga pnařa: Ale ri ti narédu
de ustal na móne, kaj ti vám de me spustit? Kvord odgovoril: Druga
nej něči koker tito reči kog ijo tě měřej kuper ov tět ja kvalo. Hruži
pnař: Ne drug tě vám, rám těl'ga pa ne koker hřiv tě něl, Kvord pa
pnař: Lé ne vám těkohom pa těk caj'c panta, selou něl vám, pnař se
hřiv vět nádilečku koker pa jas čáhat, in ga jenker vnužem je močá
pa je hruži něra, se ne, Kvord pa. Je hruži pa aue větrajst dnu pa
stu vět. In pnužtej je ron Kvord folt. Čež větrajst dnu pa mět
pnužte nazaj in ga pnařa, iž je jež vnužem vět in je ho dan
tito reči. Hruži pnař ne to: Jas s'm jež vnužem vět, une něči tě
na vám. Kvord pnař: Lé na ne vám hřiv na let sedě těkaj pnař me
na hruži, iž hřiv jež vnužem vět. Pnař se hřiv tě nádilečku vět koker
jas čáhat. In qne folt. Čež an let pa spět vnužem nazaj in ga vnuž
ia, iž se je jež kog nádilečku vět, al' ne, al' hřiv dan vnuž tito reči
od ne? Hruži zagrál tět ruce hruži kog je, kdo nět něi tažení
zapisání, in mo je něka. Taky, mā, vše ti vám kar je tažení nět
zapisání. Poži už koker s'm jeho zpochutávka vaj' kome tě nazaj
dáříčov, in těkaj pnař vnuž in ga pnař. Kvord je zvět hruži tito folt
pomazov, je také od tvočca hruži de reje kar zembla potřeba, potem
je zjedovat kje po gojzd pnuž (skale) in dneviže je listuza nim. Kdo je
Kvord vnuž de je hruži pnužov, je ron na ruce vnuž vnuž, in ní pnuž
nhamer dregam ron. Kog jež vnuž tět pnužebel, je ron kje září
král, on je že vjetov pnužebel na tět kraj, koker hruži jemu tět
vázej pnuž vnuž, krest in čela věžela jež žaludka po krok lep pnužebel
zvět. Kdo je kocjai so vět kloster kje věžela, hamer hruži jemu po pnuž
věžno jager pnuž, je obstar de je rama kje věžela, in qne vnuž září
zvět shlejčena, in rám vnuž faranetelnam je mela vnuž září, de
ga vnuž vnuž pnuž, lams je jo Kvord vnuž, in vnuž jest vnuž
to září, kje zvět d'vol pomazov pnužebel! Kocjai kog jež vnuž
také mili září, ni vnuž kog hruži vnuž, kog jež kar od tvočca kog
tov, in potem se je pnuž vjetov, Brit těk Kvord kog jež vnuž
faranetel iz vnuž jo odgovoril: Prejšla muoja, in kar se me
na hruži, rej vnuž vnuž těk, in těk, ne tět koker si pnužebel
na září, ron vnuž těk, in těk, ne tět koker si pnužebel

ni verjela koko vče moglo to bit, de hi kach slatk kaj je
 hudi predanga nera. On ji pokaze tist egle ko se je voče podpirala
 noster, in nimika je verjela de je on ristič slatk in de me tist tist
 egle, kater je uocila ov meta prevarana lla. Kdo je viste de je ne
 bena in de je on nera, se je oklenila skol negova urata in ma prav
 P reljub mojki, kaj oči ti za lom, ko me nera? On je videl koko
 ga mal nade, in je rešal: P reljub moja, ja noci nici, ampak tisoji
 Vam h rojem, nict! vona pa prav: Tist ne grem pred vam de
 hoi ti zmano rodu, ali pa cem mi oblikov, de hoi moj zakojni ki moj
 na to on prav: Koko lom jaz toči zakojnosti moje ko nimam nici?
 na to vona prav: Tist je ureglek, ali mār kej ali ne jest tiste
 lom užela, in čakala je na cem kolk, cajta te mām zavat! Kuorl je
 pa rešal: je je glib takš, de me oči met tot an let tū dan me počaplj
 , ve me do leta nezaj na hō, tot puvol ne pa le omog! Zdaj mo je
 vona voda posu rinka Ko je hine nenime quer, in tuk tist čam facane
 bel Ko je hine nén imela uči zavžane, in vetrov in rojime iz vreber
 nim pustolom nöt vstikam, in mo je vjela takš: Kaj ho poverju
 te vči iz salo, de hō parol ukop, tot tist ho moj moj. Takši sta re
 te dva zbulila in sta odjenga druga druga slavo užela. Zdaj je je Kuorl po
 svov tiste pse za klape cam, de hi nezaj vamo po primijezno, pa ne je
 od samga strahu kar trča koso je ban vči ne nega hudi nauz. Kdo je
 pride in dela Kuorl in nimka govorila, ni vedel od name fozilicem
 kaj bi počelo. Kdo se je nimka ukoučio učela, sta odjenga druga druga
 arsla, potlej je pa klape pogov naprej, in kdo ita se takši potela, pri
 dela van most in tam je klape obstov in odpam koujo in ji prav: Kdo,
 ker mi ne persežer tega doma de vči te jas nera tot te lom
 prej v vnu nerga! nimka pa ni vedla kaj bi počela, takši mo
 je oblikla de hō nikel, de je jo on nera. Kdo mo je oblikla de hō
 kla de se jo on nera, de ion spet koujo naprej; in Kdo se počela
 Kdo dom je koujš arslan holo fano de je nera in mēt je hui no
 krovu utravnem vredlu. Zdaj pa pustuo te takši nej se veselijo ko
 kor se cejo, in pojmo gladat kaj Kuorl dela. On je ion t rojim stan
 ram danu in hui so anga leta pse net, ko let ukol pentjete razkram
 Zdaj je je zč arslet karim dor in to primijezjo nera, mām jo jed po
 jekat. In je ion. Koujš je pa zmenim trudos kralja tga primijezno
 vči mo je van, in slob ble popotka. nimka je parikla, de an let in
 mone počat! za mnojo vobrto ho in nera nala, Zdaj je an let
 protjetki in Kuorl na včela in je mistla de je tga armens, se
 je zč in nra parilca mogla možit. Vljuden cajt ko so b'cet
 per pravil, je Kuorl son od tam iz svojo tovarico, in se je ublejka
 ugeneralisti quont in je ure duost energija iz salo, in gresto naprej
 pa an est, in hui mal priseta ko se je cesta dolile na viva kraja
 in Kuorl je nera. Duost vang cajt sua ulog holi, al kaj
 se bona negločila po kjer eč ič jč na pejš rām de mīlue usk
 ukop na hui holi. Kuorl se je podau na hui zohang na hui
 Kdo Kuorl grē gio ečit ga nra an hui, Kuorl je zavil de nje
 hui za quont, hui je mistla de se nra eble znegaj
 in je rešal: Prejali moj verjata vlaste se nra ne volejte iz
 mione. Kuorl je na nra. Jas se nel nra ne vole, na taudata
 nemico. Na to hui eč de se nra ne vole, na taudata
 za quont. Zdaj sta se stekla, in punclejka, in potlej gre
 sta usk suojo pat naprej. Oborai je vlandars. Kdo quont hui
 nām zindarjan usk, Kuorl je pa hui pārisi umet in

zvej ko not pride gre v nar hči nabol Kofelhaus
in je začasov te nar hči pijača ko jo ima. Tujej noter
je bilo pa vost innenitih gospodov so se kan spregledoval
in so šli odjenga druga. Kuorl je Kotter herai ustov noter
in je začas iz Kofelhausom spilat, tok dovg sta spilata
da je že gospodar vse začasov in začela sta se pogovar
jat kaj novga je kej tujej, na to prav Kofelhausar: tujej
ni neči novga posel niga Kotter to, de je bila princernza
rešena, ko je bila hudična prečana, de je jo rešu Kočjar, in de
je jo zvej Kočjar voliv, de je obet. Na to prav Kuorl:
kolk stavta ve jaz volim state obet naš hči glastne jedi
in pijača, ko ima jedi ^{princernza} na te obet. Na to pa kuorl prav: vse
im že začasov, ram tričor golvinarjev dravja nč imam in se
te zastavim, kako more to mogče bit deli se ana princernza
jenga heraca mela. Kuorl je stan topelt vel Kotter kuorl.
Kotter mela stavlen, je Kuorl napisov an egele do tiste prenjezne deproč
za to nar hči jev in pijača, ko jo mate na obet, in je dan
pro vgoče in mo je zapovedov kam de more nijest. Ko par
kje preke grad privé, ga vahla nazaj denzi in varje deli
par not ne mogu, le par pogradi in varje kje in
je šov naprej, kje vkuhno, tam ga je vidla letka kuharca
de 'ma par nekej naurat, set an egele, kjer je bim na prin
yezno narjen; in vona jo poklicu van, je parila in je už
la sama iz vrata pro egele, kjer drugim pristu ni. In je
je prebrala, je vidla, de je od unga ovisenika, del mo kej čera
iz obet postala, de mo gre za stavo. Vona hiter naprav in pro
na vrat na užje, vah zapove, de tega prva nemijo nezej vep
žat. Par je per nemu kje otkoder je postan bim. Birt se je
kar začudu in prestrani, kjer je moj prenjezje zgubu.
Kuorl mo je ře rekui: kaj stav, de premer ho dve ure
bom na obet za mizo reda. Birt prav: vse sem že začas
bom in te obet za mizo reda. Birt prav: vse sem že začas
kuor in je stava velata, Kotter sta se zgovorila. Kuorl je pa
ustov in je šov, in je trečen pariu vkuhno, ja to so ga pes,
jel in v koko zaparl. Kuorl ni dovg cajta noter oti bit
kjer je znov ram pomagat stito erdečo farlio. Kotter je žno
namazov tok se vse spitel, in je šov kje na tist Kofelhaus
Kotter je stavlen jemu, ni dovg cajta tujej bim. Prenej
zna je mračala ponem, in postala posto za nim de nej nazaj
pride, ko je nedla hči de je. In je pa rekui: če ji je kej za
mijene nej sama tujej ram pride, de bom žno gosrujaz
sem že tam kuor, so me pa perjel, vječo vjal, pa sem ni
sem van pomagov. Ni dovg pretjetil ko je sama pren
jezna po nega parila in mu princernski quont per nje

sta, on je oblejku quont, in se je vedu kne v kočijo, in
 ga je polola h vojim neet, mo je povedala, de je ta tist koker
 je jo rešu, ne Kucar, on / Kucar / me je le posmoran de sem
 takto povedala, īe ne verjamete drugi to se lotka previžate,
 Jaz sem mo dala pamtan zlat ko je moj inekov, in tist čern
 farenel, Ko sem imela žnim uij zauezane, in ima vrharne
 plukitoke not uitkane! — Ko so se previžal je volček reknu:
 Giulia moja kjer te ja te rešu, tok je zastlaze de gauza
 mes! — Vona je pa rama to nas koli želela del od ujetca nolyen
 ga zaderžka ne imela. Gre iz vimsa v ta druga in je tam
 svate vpravala in vjala: Giulia moj perjatel! jaz vas prosim
 čel mela ano pergliko povedat? so ji pa riekel, de nme.
 Jaz sem mela zlat klju od jene v mare, potlej sem ga prazglila,
 zdej sem pustila druga nareit, pa sem ta stara najila,
 kaj prav te kjer him koli? in so ji uni odgovoril: Ta star je
 koli kjer ne za grif in iznen je. Na tist je vona odparla vrat
 te in je perjela krovila in vjala: prejub moj, ta je tist klju
 koker sem ga jaz izgubila, le un je pa tist ko me je nesila, de
 de sem takdo rieksla, de me je rešu; pa ni res, ta je mene
 rešu, pa ga tud čem uszet. — Zdej so pa uni sklenil, de si mō
 re ta ram zet sovho sklenit, kaj li on takem in takem naredu.
 — je pa ljan: nei druga lui neraredu žnim, koker vjen ročli
 pon želkov nahev, not pa nega in potlej zmusta vvol po
 hril del se vas razmeraru. In takto so potlej žnimi nar
 vil. Kvort se je him princern počovin, in je kralj
 postov. Gentert se je kralj iz mojo vranilje, in je kralj
 po varstu in je žnislja na moje pre, ko je že eist pozelen
 na ne, in je pravov kraljico īe žiker vquistko zapiskha.
 Mo je pa sovolita, ko ni mela nolyenga zadaržka. Ko je
 Zapiskov so stal nogov pre to, in so se želo, ten naredil
 prekce nem, kjer jih je eist zapusta; zdej je jedn spregosuon:
 Kvort mi st mo ti dovg cajta quest bli, in ti nas nis
 zapusta, zdej si nas pa naješkost, hic moj īe oči rešen
 bitt tok mōršti nam trem glave posrekat! In on je ad
 govorn: kako mōrem to strit kjer ste mi bli takto questi
 me nei niste zapostil. Tas mo je rezaj nika, ti nam
 mōršti strit īe ne te pa rez targamo na vrolne kose!
 On potegne iz nožmice svoj me, in je odreško vsem trem
 glave senei, so zletel terje hel golobi proti nelu, njem
 so hvalo zapel, takto je him on rešen in un terje pre.